

pueris non potest esse uitium; quia non agunt cum consultatione & deliberatione; sed est in ipsis quædā probitas aut improbitas. Vnde scribit Aristoteles primo ethicoḡ: iuuenem non esse idoneum auditorē philosophiæ. iuuenem: scilicet ætate & moribus quippe senes libidinosi & praui iuuenes sunt; & non plus in se pensi habent q̄ iuuenes ætate; qui ferore quodā sanguinis incitati & affectu quo illa ætas uel maxime ducit appetunt uoluptates: & non continentur ratione quæ affectibus uincit; debemus audire præcepta ad bene uiuendum: & ita uiuere; ut præcipit quod iuuenis spernit: cū per ætatem quid philosophia uelit & pollicat expendere non possit atque despicer. Præcepta igit̄ de officiis Ciceroni adolescenti aptissima erāt: ut s. bonus fieret. Vnde fortunati dicunt adoleſcētes apti ad rerum cognitionē quibus se ipsi perficiunt hēt hoc optimē generosus animus iquit Seneca: q̄ concitat ad honesta. • Autoritati mēx grauissimū: dignissimū & conueniens grauitati mae. Nam decebat Ciceronem grauem & summæ auctoritatis in republi- rū de officiis ad filiū scribere; qui rationi paternæ parere dēt: quod Cicero sufficienter præstare poterat usum reḡ edocēt. Auctoritati: dignitati maxime cum scribat ad filiū qui ē tāq̄ appetitus obtempans rationi: unde pueris dantur pedagogi ut illis pareat tanq̄ rectæ rationi quā pueri nondū habere possunt. • Nā cū multa sint: pbatio ē ppositionis. • Grauia: q̄tū ad sentētias & pondera reḡ circa quas phia uersatur. • Utilia: cognitioni. s & uitæ humanae ad beate uiuendū. • Disputata: subtiliter iuestigata & mandata l̄ris. • Latissime pate re extendere sese ad oīs & ad oīa & ad hoc pbat; quoniā nulla ē uitæ pars: quæ officio uacar̄ debeat. cætera quæ i phia scribunt̄: non se ad oīs ætates extēdūt aut conueniunt: ut de rebus naturalibus supnaturalibus de aīa eiusque imortalitate: & alia generis eiusdē. officia aut̄ unicusque ætati accōmodata sunt: & sic latius patēt late intelligimus ad multos: latissime ad oīs. • De officiis: studiosis actionibus: media officia intelligit siue coīa: quæ a stoicis neque i bonis neque i malis ponebant̄: sed eē talia dicebāt: ut de illis certa ratio reddi posset: q̄re facta sint quod at ratione actū eēt; id officiū appellabāt. • Tradita: mādata l̄ris: ut posteris pdessēt. • Præcepta: ad regulā præceptionis redacta. i. præcipiēdo tradita p docēdo. • Nulla enim uitæ pars confirmatio superioris pbationis. Nulla ps: nulla actio uitæ hūanæ. • Neque publicis: cū uersamur i negociis reipu. & sic inuit gubernationē ciuilē. nulla inquit ē pars uitæ: quæ debeat uacar̄ officio: aut cū uersamur in negociis reipublicæ: aut priuatis: aut cāis forētibus: id est extra domū: aut i rebus domesticis: id est in cura rei familiaris tuendæ. Et sic tetigit tres partes moralis philosophiæ: in quibus homines uersari debent cum officio. politicā: quæ est circa gubernationem ciuilem: economicam: quæ est ad rem familiarem tuendam: & gubernationem familiæ ac ethicen: quæ uersatur circ̄ gubernationem cuiusque hominis sifillatim. nam prius debet quis ethicen noscere: id est seipsum moribus excolere: & uirtutes morum adipisci: & se perficere. Inde gubernare familiam: postea rem publicā gerere. • Priuatis: cum non sumus in magistratu: sed priuati: & quicquid agimus ab officio seiūgi non debet. de his omnibus præcepta tradit Cicero. • Si tecum agas quid: nam quisque bene institutus ipsa turpitudine offenditur: & nactus latebras eam aspernatur: cū propter se fugiēdat: ergo si soli sumus: & aliquid agimus: non debemus officio uacare. Ideo dicit Cato apud Ciceronem in libris de finib⁹. Quis animo æquo uidet eum quem impure & flagitiose putet uiuere: quis non odit sordidos: uanos: leues: fuitiles: quid autem dici poterat si turpitudem non ipsam per se fugiendam statueremus: quominus homines tenebras & solitudinem nacti nullo decore se abstineat: nisi eos p se turpitudo ipsa detereat? • Si cum altero contra has: si facias cum aliis contractus uēdēdo emendo: & si utaris alior̄ commercio. de his contrāctibus loco suo dicetur. • Vacare officio: id est non potest esse sine officio. Vacare interdū significat uacuum esse: unde dicimus: uaco officio: id est sum sine officio: & sic iungitur cū ablative. accipitur etiam in aliam significationem: cum iungitur cum dativo: ut uaco litteris: id est do operam & incumbo. • In eo que excolendo: dū excolitur: nā i opatione studiofa: id est officio consistit honestas. i. ipsa uirtus. • Sita posita: nā cū officiū dimittimus honestatē retinere non possumus: sed labimur ad uitia: q̄bus nihil pōt eē honestius & turpius. b

et autoritati mēx grauissimum. Nam cū multa sint in phia et grāuia et utilia accurate copioseque a philoſphis diſpūtata: latissime patere uidentur ea quæ dē ostiū trādita ab illis: et præcepta sunt. Nulla enim uitæ pars neque publicis. neque priuatis: neque forensibus: neque domesticis in rebus: neque si tecum agas quid: neque si cū altero contrahas: uacare officio potest. In eo que excolendo sita uitæ: est honestas omnis: et